

mīluīnus, a, um. *adi.* ETYM miluus. [FREQ minima 10^{indicia} 0,6^{/d.c.m.} 201 PLAUT] uocabulum scriptis litterariis omne genus praeter satiricum lyricumque aptum, usibus pro rata parte praecipue quotidianis, necnon mediis; et prosa et uersu; et technicis inuenitur ad uaria pertinentibus; inde ab initiis apparet.

VARIATIO		indicia	p ^{/d.c.m. subc.}
OPERUM	argumentalis	1	0,14
	dramatica	2	4,5
	exponens	3	1
	narratiua	4	0,74
DIACHRONICA	III-II aec.	2	5
	I aec.	1	0,36
	I-II ec.	4	1
	III-V ec.	3	0,32
DIAPHASICA	media	7	0,51
	quotidiana	3	5,2
DIASTRATICA	litteraria	7	0,51
	technica	3	1,1
MODUS	prosa	8	0,55
	uersu	2	1

a *ad miluum pertinens* • *relacionado con el milano* [REL → *aquilinus*¹], sea por la forma, 191 PLAUT Pseud 852. An tu inuenire postulas quemquam coquom nisi miluinis aut aquilinis unguis?

siue colore • *por el color* 79 PLIN Nat. Hieracitis alternat tota miluinis nigrisque uelut plumis.

siue rapacitate • *por su esencia rapaz* 60-54 CIC Ad Q fr 1.2.6. «quid ... ad C. Fabium nescio quem ... renuntiari tibi Licinium plagiarium cum suo pullo miluino tributa exigere?» 125 APUL Met 6.27. Nec tamen astutulae anus miluinos oculos effugere potui. 60 PETRON 42.7. Sed mulier quae mulier miluinum genus.

siue ipsius corporis partium seu uiribus ad medicinam pertinentibus • *o por las propiedades medicinales de sus órganos o partes* 395-415 MARCELL 36.37. urtica trita cum sanguine miluino aut palumborum permixta atque ex eo pedes inliti efficaciter sanantur.